

उपस्थितं तु तं दृष्ट्वा विमानं पुष्पकं ततः ।
 उवाच राक्षसश्रेष्ठः किं करोमीति राघवं ॥ १ ॥
 तमब्रवीन्महतेजा लक्ष्मणस्योपशृण्वतः ।
 विमृश्य राघवो वाक्यमिदं स्नेहपुरस्कृतं ॥ २ ॥
 इमे च कृतकर्माणाः सर्व एव वनौकसः ।
 रत्नैर्यैश्च विविधैः संपूज्यन्तां विभीषण ॥ ३ ॥
 सहामीभिस्त्वया लङ्का निर्जिता राक्षसेश्वर ।
 द्वे प्राणभयं त्यक्त्वा संग्रामेध्वनिवर्तिनः ॥ ४ ॥
 एवं संभाविताश्चैव मानार्हा मानितास्त्वया ।
 भविष्यन्ति कृतज्ञेन निर्वृता हरियूथपाः ॥ ५ ॥
 त्यागिनं संगृहीतारं सानुक्रोशं मनस्विनं ।
 यतस्त्वामधिगच्छामि ततस्त्वां प्रब्रवीम्यहं ॥ ६ ॥
 धर्मार्थविदुषं वीरमपि दातारमूर्जितं ।
 योधा भजन्ति राजानमेतद्धूमिपतेर्व्रतं ॥ ७ ॥
 एवमुक्तस्तु रामेण वानरांस्तान् विभीषणः ।
 धनरत्नप्रदानेन सर्वानेवाभ्यपूजयत् ॥ ८ ॥
 ततस्तान् वानरान् दृष्ट्वा धनरत्नैश्च पूजितान् ।
 आरुरोह तदा रामस्तद्विमानं मनोजवं ॥ ९ ॥